

Частина 2. Недовговічність

Розділ 7. Організації: майбутня адхократія

Що ж у такому разі буде характерне для організацій суперіндустріального суспільства? «Ключовим словом, – говорить Бенніс, – буде слово «тимчасовий»; виникнуть адаптивні, швидко змінні тимчасові системи». Проблеми вирішуватимуться оперативними структурами, що створюються з «незнайомих людей, які володіють цілим рядом професійних навичок».

У цій системі управлінці і адміністратори виконуватимуть функцію координаторів між різними робочими групами, створеними на певний термін. Вони розумітимуть специфічний жаргон, властивий різним групам фахівців, і здійснювати комунікацію між різними групами, виступаючи як перекладачі та інтерпретатори з мови однієї групи фахівців на мову інших. У цій системі, згідно Беннісу, люди «диференціюватимуться не по вертикалі, відповідно до їх рангу і їх ролі, а гнучко і функціонально, відповідно до їх навичок і професійних знань».

Унаслідок високої швидкості переміщення з однієї тимчасової групи в іншу, – продовжує він, – «зобов'язання по відношенню до робочих груп будуть зменшені... Тоді як у спілкуванні між людьми професійні навички набудуть ще більшого значення, зумовленого всезростаючою потребою в кооперації при вирішенні складних завдань, одночасно спостерігатиметься і послаблення групової згуртованості. Люди повинні будуть навчитися тому, щоб розвивати швидкі і сильні стосунки, пов'язані з роботою; в той же час вони повинні навчитися тому, щоб переносити спокійно втрату триваліших робочих контактів».

Така картина прийдешньої адхократії – виключно рухомої, збагаченої інформацією динамічної організації майбутнього, представленій тимчасовими робочими осередками і виключно мобільними індивідами.

Друкується за: Тоффлер Э. Шок будущего /
Э. Тоффлер ; [пер. с англ.] – М. : ООО
«Издательство АСТ», 2002. – С. 144–174.